

**Chương 457: Thảm Hoạ Cổng (9) - Tình Hình
Lục Địa 2 Năm Sau**
(Số từ: 4470)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:16 PM 09/06/2023

*Timeskip

Hầu như không còn bất kỳ quốc gia nguyên vẹn nào.

“Thưa Bộ hạ, chúng thần nhận được tin rằng lực lượng tấn công đặc biệt của Ellen Artorius đã giành lại thành công khu vực kiểm soát trực tiếp của Lambator.”

"...Tốt. Đó là một tin tốt."

Bertus chậm rãi gật đầu trong khi vuốt bộ râu của mình.

Tháng trước, Hoàng đế Nelioth de Gardias qua đời.

Vị Hoàng đế quá cố đã sống sót sau cuộc đại chiến được gọi là Chiến Tranh Nhân Ma, nhưng sau sự cố Cánh cổng, sức sống của ông bắt đầu suy giảm và cuối cùng ông đã gặp phải cái chết.

Trách nhiệm, cảm giác tội lỗi và áp lực từ vụ việc đã giết chết Hoàng đế.

Bertus de Gardias thừa kế ngai vàng mà không cần tổ chức lễ đăng quang thích hợp.

Bertus đã có được vị trí Hoàng đế mà anh hằng mong ước theo một cách hoàn toàn không mong muốn.

—Hoàng hôn của nhân loại.

Vào thời điểm đó, Bertus đang tiến hành một cuộc chiến để xác định số phận của nhân loại.

Những con quái vật không có mục đích lang thang khắp lục địa, chỉ di chuyển để giết con người.

Đàm phán và ngoại giao là không thể.

Chiến tranh có mục đích duy nhất là tiêu diệt lẫn nhau.

Mọi người đều có một mức độ trách nhiệm nhất định đối với tình huống này.

—Bản thân Ma Vương.

Thuộc hạ của Ma vương đã kích hoạt Akasha để cứu anh ta.

Để chế không thể tin vào lời nói của Ma vương.

Nhưng các chi tiết của tình huống không được lan truyền, và phần lớn mọi người chỉ biết sự thật bề ngoài rằng vụ việc là do Ma vương.

Chỉ một số ít, bao gồm các Giáo hoàng của Ngũ đại Thần giáo, Grandmaster của Thánh kỵ sĩ, một số thành viên Hoàng tộc và Ellen, biết về những tình huống này.

Sau sự cố Cổng, tình hình rất tuyệt vọng, nhưng đã có một số tiến triển.

"Bệ hạ, Lực lượng đặc biệt đầu tiên của Shanapell của Saviolin Tana đã phá hủy thành công cổng dịch chuyển ở thủ đô của Vương quốc Haig, Hashfel."

"...Tốt."

Nếu lực lượng tấn công của Ellen Artorius chịu trách nhiệm tiêu diệt quái vật trong các thành phố đổ nát, thì Saviolin Tana có một nhiệm vụ thậm chí còn nguy hiểm hơn: đến các thành phố đã đổ nát trước Ellen, phá hủy tất cả các cổng dịch chuyển đang tràn ra quái vật, rồi trốn thoát khỏi khu vực.

Nếu Ellen đang di chuyển để cải tạo các khu vực, thì Saviolin Tana đã tiến hành các hoạt động cải tạo khu vực.

Cả hai đã có những nhiệm vụ vô cùng nguy hiểm.

Vai trò của họ rất quan trọng vào lúc này.

Saviolin Tana, người mạnh nhất không thể tranh cãi của nhân loại. Ellen Artorius, với tư cách là vị cứu tinh của nhân loại với hai Thánh tích.

Trong một thế giới mà Olivia Lanze và Ma vương đã biến mất cùng với các Thánh tích, họ đã hoàn thành vai trò là niềm hy vọng của nhân loại.

Không chỉ có kỹ năng, mà họ còn đóng vai trò là hai trụ cột vững chắc chống đỡ nhân loại đang tuyệt vọng.

Niềm tin rằng Ellen Artorius sẽ cứu nhân loại.

Hai trong số Năm Tín ngưỡng Thần thánh vĩ đại, Towan và Als, đã chọn những người đã biến mất cùng với Ma vương.

Kết quả là, niềm tin anh hùng, vốn tin vào Ellen Artorius như một Tông đồ, đã làm xói mòn niềm tin của người dân, dẫn đến một kết cục đáng tiếc.

Sức mạnh quốc gia của Đế chế đã suy giảm, và nhiều nước chư hầu đã sụp đổ.

Ngay cả những quốc gia duy trì huyết thống của họ cũng khó có thể bảo vệ một vài thành phố trọng yếu, bao gồm cả thủ đô của họ.

Tất cả các công dịch chuyển trên lục địa phải bị phá hủy, và những con quái vật từ các thế giới khác rải rác khắp lục địa phải bị tiêu diệt.

Việc tái thiết nhân loại sẽ bắt đầu sau đó.

Nhưng liệu ngày đó có bao giờ đến?

"Reinhardt..."

Bertus nghiêng rằng.

"Đúng vậy, ta sai rồi, từ đầu đến cuối đều là ta sai."

Anh ấy không thể tin được, vì vậy anh ấy từ chối tin vào điều đó.

Kết quả là, anh ta phải đứng ở ngã tư đường của sự sụp đổ và tái thiết của nhân loại trong từng khoảnh khắc.

Thủ đô Gradias của Đế quốc tràn ngập những khu ổ chuột chật ních người tị nạn từ những khu vực rộng lớn.

Họ không thể bỏ lại những người sống sót sau nanh vuốt của lũ quái vật, vì vậy họ phải đưa họ đến thủ đô trước.

Họ phải sống sót bằng cách nào đó ở nhiều nơi khác nhau của thủ đô.

Đồ cứu trợ vô cùng thiếu thốn, và không có bánh mì để phát cho họ, tội phạm chắc chắn sẽ gia tăng.

Các khu ổ chuột bên ngoài biên giới thủ đô là những khu vực rộng lớn và nguy hiểm.

Không biết khi nào những người đó sẽ đột nhiên biến thành thổ phỉ và tấn công Cung điện.

Những người bất lực có thể làm gì nếu tất cả họ đổ xô đến Cung điện? Và Đế chế có thể tìm thấy tính hợp pháp của nó ở đâu nếu họ giết tất cả bọn cướp?

—Hai năm sau sự cố Cánh cổng, quy mô của thủ đô Gradias đã tăng hơn ba lần do dòng người tị nạn.

Những con quái vật đã rời khỏi Cánh cổng và lang thang trên trái đất đã đến vùng ngoại ô của thủ đô, và các cuộc tấn công vào vùng ngoại ô của thủ đô không phải là hiếm.

Nhưng đó không phải là vấn đề duy nhất.

Những người tị nạn trong khu ổ chuột hầu hết là những người đã nhận được sự giúp đỡ từ Đế chế bằng cách này hay cách khác, và nhiều người trong số họ đã trực tiếp trải nghiệm chủ nghĩa anh hùng của Ellen Artorius.

Nhiều người trong số họ đã được cứu sau khi Ellen tiêu diệt hàng trăm con quái vật.

Kết quả là, hầu hết những người tị nạn đều tin vào Đức tin anh hùng.

"Cuộc bức hại những người theo Towan và Als... đang vượt khỏi tầm kiểm soát."

"Thực vậy."

—Tiamata và Alsbringer đã chọn Ma Vương.

Do đó, mặc dù các tín đồ của Tín ngưỡng Anh hùng không thích Ngũ đại Thần Giáo khác, nhưng họ hầu như coi các giáo phái Towan và Als như những tín đồ của Giáo phái Ma thần.

Việc những người theo họ bị ném đá đến chết là chuyện bình thường, và có nhiều trường hợp lãng mạ nhắm vào các linh mục Towan được cử đến để chữa trị cho những người bị thương.

Niềm tin vô hình đã ăn sâu vào tâm trí mọi người nhờ những hành động mạnh mẽ của Ellen Artorius.

Và một vấn đề khác phát sinh từ Tín ngưỡng Anh hùng.

"Bệ hạ... Thần xin lỗi vì lời nói xấu lão..."

Như thể biết ý nghĩa của những từ đó chỉ bằng cách nhìn vào biểu cảm trên khuôn mặt của Tướng quân, Bertus nhú mày.

"Có phải cuộc biểu tình đòi giao nộp Charlotte lại xảy ra không?"

"Vâng."

Những tin đồn của Đức tin anh hùng giận dữ yêu cầu một vật tế thần.

Charlotte de Gardias, người chắc chắn đã bị Ma Vương nguyên rửa.

Các tin đồn của Đức tin anh hùng đã vượt qua tin đồn rằng Charlotte bị Ma vương nguyên rửa, cho rằng cô ấy phải là đồng phạm của Ma vương và nên bị giết.

Cuộc biểu tình đòi tử hình Công chúa đã nhận được sự ủng hộ của rất nhiều người.

Thật vô ích khi nói rằng sẽ không có gì thay đổi ngay cả khi Công chúa bị giết.

Kẻ thù quan trọng nhất là Ma Vương.

Nhưng vì không thể tìm thấy Ma vương, mọi người muốn có một vật tế thần.

Mọi người hét lên rằng họ phải giết Charlotte de Gardias, đồng phạm của Ma Vương.

Tuy nhiên, chỉ có một lý do khiến những người theo Tín ngưỡng anh hùng không có những hành động cực đoan ngoài việc phản đối.

Đó là vì hiệp sĩ hộ mệnh của Charlotte là Ellen Artorius, vị cứu tinh của nhân loại mà họ tôn thờ.

Khi chiến công của Ellen tăng lên, Đức tin anh hùng trở nên mạnh mẽ hơn, khiến tính mạng của Charlotte gặp nguy hiểm.

Nhưng, nghịch lý thay, danh tiếng của Ellen lại trở thành lá chắn bảo vệ Charlotte.

***

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ buổi sáng, Bertus đến thăm Cung điện Mùa xuân.

Mặc dù số lượng bảo vệ cực kỳ thấp, nhưng Cung điện mùa xuân được bao quanh bởi an ninh nghiêm ngặt. Bertus bước vào Cung điện và tiến thẳng đến phòng ngủ của Charlotte.

Bên trong phòng ngủ, trong bóng tối, em gái anh, Charlotte de Gardias, đang ngồi.

Charlotte đã ở trong tình trạng đó từ lâu rồi, không thể trở lại con người ban đầu của mình.

"Em gái."

"....."

Charlotte bơ phờ quay đầu nhìn Bertus.

Với mái tóc đen và đôi mắt quỷ màu đỏ, Charlotte đang ở trong tình thế không thể ra ngoài.

Bất cứ ai nhìn thấy cô ấy, kể cả Bertus, người muốn bảo vệ cô ấy, sẽ chắc chắn rằng Charlotte đã bị Ma vương nguyên rửa.

Trên thực tế, Bertus biết rằng linh hồn của Charlotte đã hợp nhất với Ma vương, khiến nó trở nên kinh khủng hơn.

Công chúa không bị Ma vương nguyên rủa, mà đúng hơn là có linh hồn của Ma vương bên trong cô ấy.

Nếu sự thật được nói ra, đám đông sẽ còn điên cuồng hơn nữa.

Ai có thể tin rằng Đệ nhất Công chúa, người trông giống như hiện thân của tai họa, lại vô tội khi bị đặt trước một đám đông không xác định?

Ai sẽ tin tưởng Đệ nhất Công chúa, người trong hình dạng này là hiện thân của ác quỷ?

“Em đã ăn chưa?”

Trước câu hỏi của Bertus, Charlotte lặng lẽ lắc đầu.

Bertus kéo một chiếc ghế và ngồi cạnh giường của Charlotte.

Sau sự cố Cánh cổng, những con quái vật xuất hiện từ Cánh cổng ẩn dưới tầng hầm của Cung điện mùa xuân.

Charlotte đã đánh bại lũ quái vật bằng chính sức mạnh của mình và phá hủy Cánh cổng.

Tuy nhiên, sau khi tình hình vẫn tiếp diễn và phần nào lắng xuống, Bertus đã giải thích mọi chuyện cho Charlotte.

Ma Vương dường như đã cố gắng ngăn chặn tình hình.

Chắc chắn rằng thuộc hạ của Ma vương đã gây ra tình huống này, nhưng Reinhardt dường như không muốn điều đó.

Em gái anh, người đã rơi vào tuyệt vọng, bị Ma Vương lợi dụng từ đầu đến cuối. Bertus tự hỏi liệu cô ấy có thể trở lại hình dạng ban đầu từ trạng thái kỳ lạ này không.

Nó đã không được sử dụng.

Thật khó tin, nhưng dường như Reinhardt đã hành động vì lợi ích của con người và Charlotte.

Anh ấy nói thế, hy vọng nó sẽ giúp ích cho Charlotte.

Tuy nhiên, cuối cùng, đó lại là sai lầm lớn nhất.

Như thể hối hận về những lời cô đã thốt ra.

Gần như không thể thở được, khóc nức nở, Charlotte bất tỉnh.

Kể từ đó, Charlotte thức tỉnh bắt đầu hành động như thể cô ấy đã mất hầu hết lời nói của mình.

Có lẽ do tội lỗi với lời nói, cô ấy đã ngừng nói ngoại trừ những từ tối thiểu.

Tuy nhiên, Charlotte không thể rời khỏi phòng ngủ của mình trong Cung điện mùa xuân và thậm chí không cố gắng tự mình ra ngoài.

Charlotte hối hận về vô số lời nguyền mà cô đã thốt ra với Ma vương, cảm thấy bị anh ta phản bội. Bertus có thể đoán được phần nào đó là vì những hối tiếc đó.

Cô đã bị Ma Vương lợi dụng.

Vì vậy, cô đã mấy lần nguyền rủa người cứu mạng mình, muốn anh ta chết một cách thống khổ nhất trên đời.

Có nhiều người, giống như Ellen, cảm thấy phải chịu trách nhiệm về mọi thứ, và Charlotte là một trong số họ.

Giữa cú sốc và cảm giác tội lỗi, Charlotte đang đau khổ.

Bởi vì cô ấy là hiện thân của một dạng đáng sợ bị nguyên rủa, cô ấy không thể giúp đỡ bất cứ ai hay thậm chí là bước một bước ra khỏi Cung điện mùa xuân.

Đó là lý do tại sao Charlotte đang dần chìm vào bóng tối nơi lẽ ra phải có mùa xuân.

Đám đông muốn cái chết của Charlotte.

Khi lòng căm thù của họ đối với Ma vương ngày càng lớn, thì lòng căm thù của họ đối với Charlotte cũng vậy.

Nếu ý chí giết Charlotte thay vì Ma vương của mọi người đạt đến đỉnh điểm, Charlotte có thể thực sự phải trở thành một con cừu hiến tế.

Bertus lặng lẽ nắm lấy bàn tay gầy guộc của Charlotte.

Nó gầy.

“Em gái...”

"..."

Cô từng là đối thủ đáng ghét mà anh muốn giết chết, nhưng đến một lúc nào đó, cô trở nên đáng thương đến mức anh không thể ghét cô được nữa.

Hai năm sau sự cố Cổng.

Giờ đây, Bertus muốn bảo vệ Charlotte bằng mọi giá.

Nhưng.

Một ngày nào đó, Bertus có thể phải tự mình giao nộp Charlotte cho đám đông.

Mặc dù anh ta không muốn giết cô ấy nữa, nhưng anh ta có thể buộc phải đưa ra quyết định giết Charlotte bằng chính đôi tay của mình.

—Charlotte và Đế chế.

Nếu phải chọn giữa hai người, Bertus sẽ phải chọn Đế chế.

Bởi vì đó là điều mà một Hoàng đế nên làm.

"Ngay cả tôi... gần đây cũng phải vật lộn..."

Bertus rời đi sau khi nói những lời đó.

Sau khi Bertus rời đi, Charlotte lặng lẽ nhìn ra ngoài cửa sổ của Cung điện.

Ngay cả khi thế giới bị phá hủy.

Ngay cả khi số phận của nhân loại treo trong sự cân bằng.

Ngay cả khi những đám mây đen tràn ngập trái tim cô, và bóng tối đe dọa nuốt chửng cô.

Ánh nắng thật rực rỡ.

***

Trong khi Ellen mang trên vai niềm hy vọng của nhân loại và chiến đấu chống lại lũ quái vật thì những sinh viên khác của Temple cũng tham chiến, mỗi người đảm nhận nhiệm vụ của riêng mình.

-Kyaaaak!

"Heup!"

Ludwig, người được bao bọc trong ngọn lửa xanh đầy [sức mạnh ma thuật], đã tránh được đòn tấn công của một con rắn ba đầu đang trượt dài trên

mặt đất về phía anh. Anh vung kiếm chém đầu con rắn.

*Skuk!

Sau khi cắt đứt một trong những chiếc đầu của con rắn, Ludwig đưa cánh tay của mình khi một chiếc đầu khác định cắn nó.

-Kuk!

Ludwig thọc bàn tay đang cháy với [sức mạnh ma thuật] màu xanh lam của mình vào miệng con rắn, xé toạc lưỡi của nó trong khi cắt đứt cái đầu còn lại.

*Thud

Cơ thể rắn ba đầu bắt đầu co giật trên mặt đất, và Ludwig rút lui, đổ mồ hôi lạnh.

"Hoo... hoo..."

"Ludwig! Ở trên!"

"Huh?"

Ngay khi anh xử lý xong con rắn khổng lồ, một con quái vật bay khổng lồ bắt đầu lao từ trên trời

xuống với móng vuốt sắc nhọn của nó để tóm lấy Ludwig.

Tuy nhiên, ngay trước khi móng vuốt của con quái vật chạm tới Ludwig, một ngọn lửa đã giáng xuống đầu con quái vật.

*Koo-clang!

Tác động của vụ nổ khiến cơ thể con quái vật lao đảo, và nó va vào mặt đất bên phải Ludwig, quần quai trong đau đớn.

"Huh!"

Ludwig ngay lập tức đâm thanh kiếm của mình vào đầu con quái vật đang bay, và con quái vật nhanh chóng ngừng vung vẩy.

"Phù... Cảm ơn, Delphine."

"Hãy cẩn thận, cậu cứ quên rằng không chỉ có một hoặc hai con quái vật."

"Tôi biết..."

Ludwig nhìn quanh, lau máu và dầu trên thanh kiếm của mình.

Mặc dù các sinh viên của Temple không có những nhiệm vụ nguy hiểm như Ellen, nhưng họ vẫn được triển khai trên chiến trường.

"Thật đáng kinh ngạc, những linh hồn này."

Ludwig nói, nhìn những sinh vật bí ẩn trôi nổi bên cạnh Delphine Izadra, không phải ma cũng chẳng phải quái vật.

"Miễn là chúng hữu ích trong tình huống này."

Kẻ vừa tấn công con quái vật bay là một linh hồn hình con chim, bao bọc trong ngọn lửa, lơ lửng bên phải Delphine.

Trong cuộc khủng hoảng Cổng, Delphine Izadra, người vốn có tài bắn cung, đã tham gia trận chiến bằng cây cung của mình.

Nhưng trong khoảnh khắc Ludwig sắp mất mạng vì quái vật, Delphine đã triệu hồi một linh hồn để bảo vệ anh khỏi đòn tấn công.

Cả Delphine và Đế chế đều không biết linh hồn là gì.

Họ chỉ có thể đoán rằng đó là một thứ gì đó tương tự như [sức mạnh siêu nhiên], một thế lực không thể giải thích được.

Delphine không biết tại sao các linh hồn lại giúp cô.

Đế chế quan tâm đến [Ma thuật tinh linh], nhưng không có thời gian để nghiên cứu nó.

Người sử dụng tinh linh duy nhất trên thế giới, Delphine Izadra, triệu hồi tinh linh của gió, lửa và sét để chiến đấu.

'Reinhardt...'

Ludwig, cầm thanh kiếm của mình, hướng đến chiến trường tiếp theo.

Bước qua những tòa nhà đổ nát và xác chết của những người lính, Ludwig nghiêng rằng.

'Một ngày nào đó, tôi sẽ khiến cậu phải trả giá cho tất cả những điều này.'

Vẫn còn nhiều người không biết sự thật được kiểm soát.

Đó là lý do tại sao thế giới tràn ngập những kẻ ghét Ma Vương.

***

Những cột buồm bắt đầu vươn lên từng cái một bên kia đường chân trời.

"Có bao nhiêu người ở đó khi chúng ta nhìn thấy họ lần trước?"

"Có lẽ ... khoảng 800?"

Harriet nghiêng đầu một lúc trước câu hỏi của tôi rồi trả lời.

Hoạt động diệt yêu, cứu dân trên đất liền.

Sau khi hộ tống những người tị nạn đến Cảng Mokna, bến cảng nổi đất liền và Quần đảo Edina, họ được đưa đến Quần đảo Edina bằng thuyền.

Quân đội của tôi trên đất liền liên tục giải cứu những người vô gia cư và vô gia cư, đưa họ lên tàu và đưa họ đến Quần đảo Edina.

Đế quốc không biết rằng tôi đã thiết lập một căn cứ ở Quần đảo Edina.

Cảng Mokna không phải là một bến cảng quá quan trọng, và Đế chế còn nhiều nơi khác phải lo lắng.

"Lẽ ra anh nên đưa ra những hướng dẫn tốt hơn. Anh phát mệt khi thấy mọi người hoảng sợ và nhảy xuống nước ngay khi họ lên bờ."

"Chắc hẳn họ đã tự mình làm rất tốt."

"Anh cũng mong là như vậy."

Quần đảo Edina không phải là một nơi bình thường.

Đầu tiên, thủ lĩnh của nó, tôi, là Ma vương.

Và trong số những người đi trên đường, một số người trong số họ là ma quỷ.

Từ Orc và Goblin cho đến Succubi, và mặc dù không có nhiều loài lớn, nhưng chắc chắn có Ma tộc sống ở Quần đảo Edina.

Được cứu bởi những người không rõ danh tính và đi theo một con đường dài trên biển, tôi phát mệt khi thấy mọi người hét lên kinh hoàng khi nghĩ mình bị quỷ ăn thịt.

Ít nhất thì người dân của quần đảo đã quen với cảnh lũ quỷ đến và đi một cách dễ dàng.

Tất nhiên, thỉnh thoảng vẫn có những trường hợp trẻ em tè dầm khi nhìn thấy Orc hoặc Orge.

May mắn thay, không có bất kỳ xung đột đáng kể nào có thể nhìn thấy được, ma quỷ và con người sống cùng nhau mà không gặp vấn đề gì lớn, ngay cả khi họ chưa hòa nhập hoàn toàn.

Không phải là không có bất mãn hay sợ hãi.

Tuy nhiên, khi những tin đồn lan truyền về lục địa đã trở thành địa ngục với sự xuất hiện của những người tị nạn, sự bất mãn đó nhanh chóng lắng xuống.

Mọi người đều biết rằng không có gì ngoài cái chết nếu họ từ chối sự cai trị của tôi và chạy trốn đến lục địa.

Tôi đứng trên bến tàu Lazark với Harriet. Tôi ở ngay phía trước, và nhiều người đang đợi để hướng dẫn những người từ những con tàu tị nạn sắp cập bến.

Mặc dù nó từng là một thành phố cảng lớn, nhưng quy mô của cảng đã phát triển lớn hơn nhiều so với trước đây, khi những đội tàu khổng lồ chở không phải hàng hóa buôn bán mà là những người tị nạn liên tục đến và đi.

*Swish

Trong khi đợi tàu đến, Harriet và tôi có thể nhìn thấy một bóng người đang tiến về phía chúng tôi, bơi qua làn nước biển trong suốt.

"Ah, họ..."

"Vâng."

Ngay sau đó, một thứ gì đó tiến đến ngay trước mặt tôi, chỉ để lộ nửa thân trên khỏi mặt nước.

"Bệ hạ, ngài yêu cầu đồ ăn đã chuẩn bị ở bờ biển phía tây, rất nhanh sẽ bị hải lưu mang đi."

Sinh vật có phần thân trên của con người và phần dưới của cá.

Đó là một nàng tiên cá.

"Tốt, để người chờ ở đó, cô đã luôn luôn nỗ lực."

"Không, thật vinh dự cho chúng tôi được phục vụ ngài."

Là những con quỷ sống ở biển, các nàng tiên cá không thể trở thành người hầu của Ma vương tiên nhiệm.

Nhưng bây giờ bãi biển là căn cứ của tôi.

Các nàng tiên cá, những người không đặc biệt thù địch với con người, nhanh chóng trở thành những đồng minh rất đáng tin cậy khi tiếp xúc với tôi.

Chúng có nhiệm vụ thu thập nguồn thức ăn từ biển, vốn luôn khan hiếm trong tình hình này.

Hiệu quả của họ không thể so sánh với ngư dân, và họ thực sự chịu trách nhiệm về tình hình lương thực trên Quần đảo Edina, đặc biệt là ở Lazark.

Nàng tiên cá tóc đỏ với ngoại hình nữ nhanh chóng lặn trở lại biển và biến mất, bơi nhanh trong nước. Harriet ngây người nhìn nàng tiên cá lướt trên mặt nước.

"Nàng tiên cá... họ thực sự xinh đẹp."

Như Harriet đã nói, nàng tiên cá thậm chí còn đẹp hơn những gì tôi tưởng tượng. Tôi thậm chí còn không biết chúng tồn tại ngay từ đầu.

Tất nhiên, tôi đã phải nài nỉ họ khá lâu để che phần thân trên của họ bằng rong biển khi họ đến gặp tôi, vì họ luôn xuất hiện hoàn toàn trần trụi.

Ngay cả bây giờ, cô ấy đã xuất hiện với thứ gì đó giống như tảo bẹ quấn quanh ngực.

Ma quỷ, nhờ khả năng kiểm soát của tôi, sẽ chết vì tôi chỉ bằng một lời nói. Tôi có nên nói rằng họ tràn ngập cảm xúc khi nhìn thấy khuôn mặt của tôi không?

Vì vậy, ma quỷ đã ở bên tôi vô điều kiện.

Dù sao.

Đúng là nàng tiên cá rất đẹp.

"Đúng vậy."

"....."

Nghe tôi nói, Harriet nhìn tôi chăm chú.

Chuyện gì vậy?

Cô ấy giận dữ?

"A-ah, thì... do em nói trước mà...!"

"Đúng là Đồ ngốc."

Từ phía chân trời, những con tàu lần lượt tiến đến. Quần đảo Edina ban đầu là một nơi mà khoảng cách với lục địa là một bất lợi chết người, nhưng trong tình huống này, nó có thể đóng vai trò là nơi ẩn náu cho tất cả những sinh vật bị ảnh hưởng bởi sự cổ Cánh cổng.

Từng con tàu một vào bến cảng, và những người tị nạn lên bờ dưới sự hướng dẫn của những người lính.

May mắn thay, các thuyền trưởng và thủy thủ đoàn đã giải thích rõ ràng, vì vậy mặc dù những người tị nạn dường như cảm thấy sợ hãi trong khung cảnh ma quỷ lẫn lộn, nhưng họ không la hét hay cố gắng trốn thoát.

Họ là những người đã nhìn thấy địa ngục trên lục địa. Họ không có nơi nào để đi, và họ đã trôi dạt vô định, tránh những con quái vật.

Sự lựa chọn duy nhất cho họ trong một cuộc sống mà họ không biết mình có thể chết lúc nào là sống giữa lũ quỷ.

Những người tị nạn sẽ ở trong những nơi trú ẩn tạm thời trong một thời gian.

Succubi đang đợi ở lối vào của nơi trú ẩn tạm thời đồ sộ, nơi những người tị nạn sẽ đến theo hướng dẫn của họ.

Tất cả những chiếc sừng bị cắt của chúng đều đã mọc lại nên số lượng của chúng đã tăng lên đáng kể.

Nhờ vào [Thần Ngôn] của tôi, những chiếc sừng bị cắt của các Succubi đáng lẽ không thể mọc lại đều đã được phục hồi.

Trong số các Succubi, có những người ở lại bên Airi, nhưng cũng có nhiều Succubi đã quay trở lại Darkland.

Mặc dù họ sợ quỷ, nhưng những người tị nạn bị mê hoặc bởi vẻ ngoài của họ ngây người nhìn chăm chăm vào Succubi.

Harriet cũng không ngoại lệ.

"Ai có thể tưởng tượng được rằng Succubi có thể làm một điều như vậy..."

Như Harriet đã nói, đó là một tình huống không thể tin được.

Các Succubi giờ đang làm gì đó giống như tâm lý trị liệu.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading